مادر یک جوان کانادایی زندانی در گوانتانامو بی: فرزندم را به من بازگردانید

به گزارش کانادا پرس، روز سه شنبه ۱۵ جولای یک نوار ویدیویی از عمر خضر که در سال ۲۰۰۳ پس از یک درگیری خونین با سربازان آمریکایی در افغانستان به جرم کشتن یک سرباز آمریکایی دستگیر و در زندان گوانتانامو زندانی شده است، پخش شد. این نوار که با اجازه دادگاه پخش شده است خضر را که در آن زمان ۱۶ ساله بوده– فوریه ۲۰۰۳– نشان می دهد که پس از چند روز بازجویی توسط افسر اداره امنیت کانادا، با گریه مادرش را صدا می زند.

پس از پخش این نوار ویدیویی مادر خضر، ماهه السامنه که با دیگر فرزندانش در تورنتو ساکن است پس از سالها، سکوت را می شکند. او در یک گفتگو با رسانه ها برای فرزندش تقاضای کمک می کند. او می گوید که مهم نیست چه کمکی! سیاسی، انسانی ... هر گونه کمکی.

عمر احمد خضر، متولد ۱۹ سپتامبر ۱۹۸۶، در تورنتو، چهارمین فرزند خانواده خضر است. او در جولای ۲۰۰۲ وقتی که ۱۵ سال بیشتر نداشت، دستگیر شد. این دستگیری در پی ۴ ساعت تبادل آتش میان نیروهای آمریکایی و مردان مسلح طالبان در نزدیکی روستای ایوب خیل در افغانستان صورت گرفت. در این تبادل آتش یک سرباز آمریکایی توسط پرتاب نارنجک کشته شد.

خضر ۱۵ ساله به اتهام «جنایت جنگی» ۶ سال در گوانتانامو بی گذرانده است. او اکنون تنها زندانی گوانتانامو بی است که شهروند یک کشور غربی است. دولت کانادا تا کنون از طرح تقاضای استرداد او سر باز زده است.

در فوریه سال جاری پنتاگون مدارکی را منتشر کرد که بر مبنای آنها خضر نیز در درگیری منجر به مرگ سرباز آمریکایی حضور داشته است. تاکنون هیچ مدرک دیگری دال بر پرتاب نارنجک توسط خضر ارائه نشده است. واقعیت دیگر این است که مقامات رسمی پیش تر گفته بودند که یکی از مردان مسلح طالبان که زخمی شده بود پیش از مرگ خود، نارنجک را پرتاب کرده است.

در باره انتشار ویدئوی بازجویی خضر گفته می شود، وکیل مدافع کانادایی خضر امیدوار بود با پخش این ویدئو که صحنه های دلخراشی از ضجه و زاری نوجوان را در دستان نیروهای امنیتی کانادا به نمایش می گذارد، بتواند افکار عمومی را به نفع موکل خود بر انگیزد.

در یکی از صحنه های این فیلم رسمی، عمر خضر صورت خود را در میان دو دست گرفته و کلماتی را به عربی تکرار می کند.

ساخت بیمارستان عظیم مک گیل یک سال دیگر به تعویق افتاد. مخارج اضافه: روزانه صدهزار دلار

به گزارش روزنامه گازت، پروژه احداث بیمارستان عظیمی که به عنوان پروژۀ مشترک «مرکز بهداشت دانشگاه مک گیل»(MUHC) و بخش خصوصی، که در سال ۱۹۹۲ پیشنهاد شده بود یک سال دیگر نیز به تعویق خواهد افتاد.

طرح ساخت این بیمارستان که قرار است در کنار متروی وندام Vendome بنا شود، مقاومت هایی را نیز از سوی شهروندان برانگیخت.

در ابتدا قرار بود این پروژه تا سال ۲۰۰۵ پایان یافته و بیمارستان شروع به کار کند. اما مشکل بودجۀ دولت کبک همواره آغاز آن را به تعویق انداخته است. به گفته آقای Yanaï Elbaz که از سوی «مرکز بهداشت دانشگاه مک گیل» مدیریت برنامه ریزی این پروژه را به عهده دارد گفت: هر روز دیرکرد دولت در دادن چراغ سبز، مبلغ ۱۰۰ هزار دلار هزینه در بر دارد!

مرکز بهداشت مک گیل مبلغ ۲۵۰ میلیون دلار بودجه جهت توسعه پروژه، برنامه ریزی کرده که تماما توسط دولت محلی سرمایه گذاری خواهد شد. در سال ۲۰۰۶ دولت این طرح را به عنوان «پروژه عمومی با سرمایه گذاری خصوصی» تصویب کرد. هدف از این نوع همکاری میان بخش خصوصی و دولتی جلوگیری از افزایش هزینه ها بود اما الان به دلیل پیچیدگی بوروکراتیک، پروژه میلیونها دلار بیشتر خرج در بر خواهد داشت. حدس و گمان ها بر این است که بودجه تا آخر سال ۲۰۰۸ تصویب نشود.

آقای الباز میگوید که حتی اگر این بودجه تا سپتامبر ۲۰۰۹ تصویب شود کار بلافاصله شروع نخواهد شد و از آنجا که زمان مناسب برای پی ریزی بنا، بهار تشخیص داده شده است، بنا براین ساختمان پیش از سال ۲۰۱۰ شروع نخواهد شد.